

Wtorek, 19 czerwca 2007 r.

4. wzywa Komisję do zapewnienia niezwłocznego przełożenia na konkretne działania wniosków i zaleceń dotyczących kwestii wdrażania oraz do zdawania sprawy właściwym komisjom Parlamentu;
5. zwraca się do przewodniczącego o zobowiązanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Prawnej, Komisji Spraw Konstytucyjnych i Komisji Petycji do kontroli wdrażania wniosków i zaleceń komisji śledczej, zwłaszcza odnoszących się do odpowiedzialności Komisji Europejskiej w kwestiach transpozycji i odwoławczych w kontekście rynku wewnętrznego oraz, w razie potrzeby, do przygotowania sprawozdania na ten temat, zgodnie z art. 176 ust. 11 Regulaminu;
6. zwraca się do Konferencji Przewodniczących oraz do utworzonej w lutym 2007 r. grupy roboczej ds. reformy Parlamentu o uwzględnienie zaleceń zawartych w sprawozdaniu komisji śledczej w odniesieniu do ściślejszej współpracy z parlamentami krajowymi i lepszego nadzoru Parlamentu w kwestiach dotyczących wdrażania, a także w odniesieniu do przyszłej reformy komisji śledczych, tak aby poprawić ich funkcjonowanie i skuteczność;
7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia oraz sprawozdania końcowego komisji śledczej Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0265

Środki służące pogodzeniu życia rodzinnego i okresu studiów młodych kobiet

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie ram prawnych dotyczących środków służących pogodzeniu życia rodzinnego i okresu studiów młodych kobiet w Unii Europejskiej (2006/2276(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 2 i art. 141 traktatu WE,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej proklamowaną w 2000 r.⁽¹⁾, w szczególności art. 9 i 14 dotyczące prawa do zakładania rodziny i prawa do edukacji,
- uwzględniając wnioski Rady Europejskiej obradującej w Kopenhadze w dniach 21-22 czerwca 1993 r., w Lizbonie w dniach 23-24 marca 2000 r., w Sztokholmie w dniach 23-24 marca 2001 r., w Barcelonie w dniach 15-16 marca 2002 r. oraz w Brukseli w dniach 20-21 marca 2003 r., 25-26 marca 2004 r., 22-23 marca 2005 r. i 23-24 marca 2006 r., dotyczące strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia,
- uwzględniając wspólną deklarację europejskich ministrów edukacji, podpisaną w dniu 19 czerwca 1999 r. w Bolonii,
- uwzględniając Europejski Pakt na rzecz Młodzieży, przyjęty przez Radę Europejską obradującą w dniach 22-23 marca 2005 r.,
- uwzględniając wspólną deklarację Rady i Komisji z dnia 14 marca 2007 r. w sprawie usług opieki nad dziećmi,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 maja 2005 r. w sprawie polityk europejskich dotyczących młodzieży, zatytułowany „Wychodzenie naprzeciw obawom młodych ludzi w Europie — wprowadzanie w życie Europejskiego Paktu na rzecz Młodzieży i wspieranie aktywnego obywatelstwa” (COM(2005)0206), który przewiduje konieczność zapewnienia młodzieży wysokiej jakości edukacji i szkolenia zawodowego wraz z większymi możliwościami godzenia życia rodzinnego i zawodowego,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 stycznia 2003 r. zatytułowany „Skuteczne inwestowanie w edukację i szkolenie: imperatyw dla Europy” (COM(2002)0779),

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1.

Wtorek, 19 czerwca 2007 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 lutego 2003 r. zatytułowany „Rola uniwersytetów w Europie wiedzy” (COM(2003)0058),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 kwietnia 2005 r. zatytułowany „Mobilizowanie potencjału umysłowego Europy: umożliwianie uniwersytetom wniesienia pełnego wkładu do strategii lizbońskiej” (COM(2005)0152),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 czerwca 2005 r. zatytułowany „Niedyskryminacja i równe szanse dla wszystkich — strategia ramowa” (COM(2005)0224),
- uwzględniając decyzję nr 1672/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającą wspólnotowy program na rzecz zatrudnienia i solidarności społecznej — Progress⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 marca 2006 r. zatytułowany „Plan działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2006 – 2010” (COM(2006)0092),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 marca 2005 r. — Zielona księga „Wobec zmian demograficznych: nowa solidarność między pokoleniami” (COM(2005)0094),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 października 2006 r. zatytułowany „Demograficzna przyszłość Europy — przekształcić wyzwania w nowe możliwości” (COM(2006)0571),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 października 2006 r. zatytułowany „Pierwszy etap konsultacji z partnerami społecznymi na temat pogodzenia życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego” (SEC(2006)1245),
- uwzględniając zalecenie Rady 92/241/EWG z dnia 31 marca 1992 r. dotyczące opieki nad dziećmi⁽²⁾, które przewiduje, że usługi te powinny zostać udostępnione rodzicom uczestniczącym w programach edukacyjnych lub szkoleniowych w celu wejścia na rynek pracy,
- uwzględniając rezolucję z dnia 9 marca 2004 r. w sprawie pogodzenia życia zawodowego, rodzinnego i osobistego⁽³⁾, rezolucję z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie śródkresowej rewizji strategii lizbońskiej⁽⁴⁾, rezolucję z dnia 16 stycznia 2006 r. w sprawie przyszłości strategii lizbońskiej z punktu widzenia równouprawnienia płci⁽⁵⁾, rezolucję z dnia 1 lutego 2007 r. w sprawie dyskryminacji młodych kobiet i dziewcząt w edukacji⁽⁶⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0209/2007),
- A. mając na uwadze, że kwestie edukacji i rodziny leżą w zakresie kompetencji i odpowiedzialności władz krajowych,
- B. mając na uwadze, że edukacja jest podstawowym prawem wszystkich ludzi oraz nieodzownym warunkiem rozwoju osobistego, a także udziału jednostki w życiu gospodarczym i społecznym,
- C. mając na uwadze, że system edukacji musi zakładać likwidację przeszkód utrudniających osiągnięcie rzeczywistej równości kobiet i mężczyzn oraz wspieranie pełnej równości płci,
- D. mając na uwadze, że dostęp do wysokiej jakości edukacji, kształcenia przez całe życie i nauczania to dla młodych kobiet i mężczyzn kluczowe elementy umożliwiające im dostarczenie Europie umiejętności, jakich potrzebuje ona zarówno w dziedzinie pobudzenia zatrudnienia i wzrostu, jak i solidarności międzypokoleniowej i odnowienia społeczeństwa,
- E. mając na uwadze, że lepsze pogodzenie na wszystkich poziomach życia rodzinnego i studenckiego mogłoby umożliwić pełniejsze wykorzystanie potencjału młodych ludzi, w szczególności młodych kobiet, i tym samym przyczynić się do powstania „społeczeństwa wiedzy”, do konkurencyjności gospodarki, spójności społecznej oraz do odnowy społeczeństwa europejskiego, które to cele określone są w zrewidowanej strategii lizbońskiej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 15.11.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 8.5.1992, str. 16.

⁽³⁾ Dz.U. C 102 E z 28.4.2004, str. 492.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, str. 164.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, str. 323.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte tego dnia, P6_TA(2007)0021.

Wtorek, 19 czerwca 2007 r.

- F. mając na uwadze, że przyszłość Europy zależy od jej zdolności w zakresie wspierania społeczeństwa przyjaznego dla młodych kobiet i mężczyzn, mając na uwadze, że w tym kontekście realizacja celów związanych z rodzicielstwem i z opieką nad starszymi osobami zależnymi lub osobami niepełnosprawnymi nie powinna stać na przeszkodzie wyborom edukacyjnym czy zawodowym, ani też stać na przeszkodzie podjęciu lub kontynuacji nauki albo kariery zawodowej,
- G. mając na uwadze, że istnienie szkolnictwa jednocześnie wyższego i zawodowego stanowi jeden z podstawowych warunków umożliwiających rzeczywisty dostęp do rynku pracy i jeden z instrumentów służących zapobieganiu ubóstwu, które dotyka w szczególności kobiety, a także ujednoliciu poziomu wynagrodzeń mężczyzn i kobiet,
- H. mając na uwadze, że w przypadku dziewcząt i młodych kobiet z mniejszości narodowych lub dziewcząt i młodych kobiet z grup imigranckich dostęp do szkolnictwa wyższego jest szczególnie ograniczony i/lub często cechuje się dyskryminacją i segregacją w szkołach,
- I. mając na uwadze, że wydłużenie okresu nauki⁽¹⁾, brak zachęt do pełnego usamodzielniania się, jak również trudniejszy dostęp do zatrudnienia mogą przyczyniać się do odkładania przez młodych ludzi decyzji o założeniu rodziny,
- J. mając na uwadze, że możliwości kształcenia przez całe życie oraz dłuższy okres nauki prowadzą do wzrostu średniego wieku mężczyzn i kobiet studiujących i uczących się⁽²⁾,
- K. mając na uwadze, że wzrost długości życia wpływa na stosunki międzypokoleniowe i rodzinne, zwiększając liczbę osób znajdujących się w sytuacji zależności,
- L. mając na uwadze, że wyżej wymieniony komunikat Komisji z dnia 12 października 2006 r. w sprawie pogodzenia życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego uznaje, że odnośne polityki muszą również uwzględniać młode kobiety i młodych mężczyzn będących jeszcze na etapie kształcenia wyższego,
- M. mając na uwadze, że problemy finansowe i różnego rodzaju dyskryminacja często utrudniają dostęp do studiów i szkoleń oraz ich kontynuację, mając na uwadze, że problemy te są szczególnie duże w przypadku młodych kobiet i mężczyzn, którzy równoległe ze studiami lub szkoleniami przyjmują na siebie obowiązki rodzinne i ewentualnie zawodowe⁽³⁾,
- N. mając na uwadze, że nawet jeżeli rolą państw członkowskich nie jest wywieranie wpływu na indywidualne decyzje dotyczące podejmowania zobowiązań rodzinnych, powinny one stworzyć społeczne i gospodarcze otoczenie sprzyjające młodym rodzicom oraz młodym ludziom sprawującym opiekę nad dorosłymi osobami zależnymi lub osobami niepełnosprawnymi, mając na względzie wyzwania demograficzne, przed jakimi stoi UE,
- O. mając na uwadze, że młodzi ludzie zakładają rodziny i decydują się na dzieci w późniejszym okresie życia, co ma wpływ na sytuację demograficzną we wszystkich państwach członkowskich,
- P. mając na uwadze, że wedle statystyk Europejczycy nie posiadają takiej liczby dzieci, jaką chcieliby posiadać⁽⁴⁾,
- Q. mając na uwadze, że to kobiety, które często są głównymi opiekunami osób zależnych⁽⁵⁾, są bardziej niż mężczyźni narażone na niekontynuowanie edukacji, nieukończenie studiów lub niepodjęcie kształcenia na nowo — co nieuchronnie prowadzi do faktycznej dożywotniej dyskryminacji *de facto* w zakresie dostępu do studiów i szkoleń oraz ich kontynuacji, a także do nierówności pomiędzy mężczyznami i kobietami w życiu zawodowym,
- R. mając na uwadze, że w większości krajów fakt podjęcia zatrudnienia w trakcie studiów jest czynnikiem uniemożliwiającym otrzymywanie pomocy socjalnej lub wpływającym na obniżenie przyznanej kwoty, a status studenta, szczególnie w przypadku posiadania osób na utrzymaniu, znacząco komplikuje proces uzyskania pożyczki lub kredytu bankowego,

⁽¹⁾ Francesco C. Billari, Dimiter Philipov, „Education and the Transition to Motherhood: a comparative analysis of Western Europe”, European Demographic Research Papers 2005.

⁽²⁾ Sprawozdanie EUROSTUDENT 2005 *Social and Economic Conditions of student life in Europe* („Warunki społeczno-ekonomiczne życia studentów w Europie”); średni wiek studenta wynosi 28 lat w Wielkiej Brytanii, 25,3 — w Austrii, 24,6 — w Finlandii, 24,2 — w Holandii i 24,1 — w Irlandii.

⁽³⁾ Sprawozdanie EUROSTUDENT 2005, *Social and Economic Conditions of student life in Europe* („Warunki społeczno-ekonomiczne życia studentów w Europie”); pracę posiada 91 % wszystkich studentów w Holandii, 69 % w Irlandii, 67 % w Austrii, 66 % w Niemczech i 65 % w Finlandii.

⁽⁴⁾ Komunikat Komisji z dnia 16 marca 2005 r. — Zielona księga „Wobec zmian demograficznych: nowa solidarność między pokoleniami” (COM(2005)0094).

⁽⁵⁾ Sprawozdanie Eurostudent 2005 *Social and Economic Conditions of student life in Europe* („Warunki społeczno-ekonomiczne życia studentów w Europie”); na Łotwie 13,8 % studentek i 5,3 % studentów posiada dziecko, w Irlandii — 12,1 % i 10,4 %, w Austrii — 11,5 % i 10,1 %.

Wtorek, 19 czerwca 2007 r.

- S. mając na uwadze, że coraz więcej ludzi żyje obecnie w alternatywnych jednostkach rodzinnych, które nie pasują do tradycyjnego wyobrażenia o rodzinie nuklearnej składającej się z matki, ojca i ich wspólnych biologicznych dzieci,
- T. mając na uwadze, że obowiązki rodzinne wiążą się ze specyficznymi potrzebami w wielu dziedzinach, szczególnie w odniesieniu do kwestii mieszkaniowych, usług w zakresie opieki nad dziećmi, opieki nad osobami zależnymi oraz elastyczności w zakresie uczęszczania na zajęcia,
- U. mając na uwadze, że podejście do studentów mających obowiązki rodzinne różni się w zależności od kraju oraz ośrodka kształcenia wyższego lub zawodowego, co stanowi czynnik mogący utrudnić mobilność, a zatem i realizację celów edukacyjnych i zawodowych, oraz że potrzeby studentów uwzględniane są w nierówny sposób w systemach edukacyjnych i kryteriach przyznawania pomocy studenckiej,
- V. mając na uwadze, że dostępnych jest bardzo niewiele krajowych i europejskich danych statystycznych i wskaźników pozwalających unaocznić warunki życia młodych ludzi w okresie studiów lub nauki zawodu i posiadających zobowiązania rodzinne,
1. podkreśla, że edukacja i kształcenie jest prawem człowieka przysługującym dziewczętom i kobietom i podstawowym elementem warunkującym pełne korzystanie z wszelkich innych praw społecznych, ekonomicznych, kulturalnych i politycznych;
 2. przypomina, że poniższe zalecenia dotyczą młodych ludzi w trakcie kształcenia, którzy mają lub chcą podjąć zobowiązania rodzinne związane bądź z macierzyństwem lub ojcostwem, bądź też z opieką nad dorosłymi osobami zależnymi lub osobami niepełnosprawnymi;
 3. przypomina, że zgodnie z wnioskami zawartymi w wyżej wymienionej zielonej księdze w sprawie demografii europejski deficyt demograficzny wiąże się między innymi z faktem, iż obecnie później osiąga się kolejne etapy życia (studia, praca, rodzina);
 4. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez Komisję, wyrażone w wyżej wymienionym komunikacie z dnia 12 października 2006 r. w sprawie pogodzenia życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego, faktu, że strategie polityczne mające na celu osiągnięcie większej równowagi powinny ównie uwzględniać młode kobiety i młodych mężczyzn będących jeszcze na etapie kształcenia wyższego, wyrażając jednocześnie ubolewanie z powodu braku konkretnych propozycji w tym zakresie;
 5. zachęca Komisję i państwa członkowskie do wspierania strategii politycznych ułatwiających pogodzenie studiów, szkoleń i życia rodzinnego, propagujących podejmowanie przez młodych ludzi zobowiązań rodzinnych w sposób zrównoważony, pozwalając im przy tym uniknąć wszelkich form dyskryminacji, a także umożliwiających im jak najlepsze wyeksponowanie ich wkładu we wzrost i konkurencyjność w Europie; podkreśla, że środowiska naukowo-badawcze liczą więcej dyplomowanych kobiet niż mężczyzn (59 %), jednak ich liczba zmniejsza się na kolejnych szczeblach kariery: kobiety stanowią 43 % doktorantów i jedynie 15 % profesorów;
 6. zachęca państwa członkowskie do uwzględniania w większym stopniu sytuacji młodych kobiet i mężczyzn posiadających zobowiązania rodzinne w trakcie nauki lub szkolenia zawodowego, a szczególnie do zapewnienia im środków dostosowanych do ich potrzeb;
 7. twierdząc, że to fakt zajmowania się osobami zależnymi w większości przez kobiety czyni przebieg ich studiów trudniejszym, zachęca państwa członkowskie do tworzenia usług socjalnych wspierających niezależność osób i dbających o osoby sprawujące opiekę nad osobami zależnymi;
 8. zachęca państwa członkowskie do oferowania „ubezpieczeń studenckich” po przystępnych cenach, zwłaszcza opieki socjalnej i medycznej, które mogłyby obejmować również osoby pozostające na utrzymaniu osoby studiującej;
 9. proponuje, aby państwa członkowskie i instytucje kredytowe uprościły i ułatwiły procedury udzielania pożyczek na warunkach korzystnych dla młodych mężczyzn i kobiet, którzy łączą obowiązki rodzinne z nauką lub szkoleniami;
 10. wzywa państwa członkowskie do zmniejszenia lub zniesienia opodatkowania uczących się i jednocześnie pracujących młodych mężczyzn i kobiet mających zobowiązania rodzinne lub wobec osób zależnych;

Wtorek, 19 czerwca 2007 r.

11. zachęca państwa członkowskie, by w ramach partnerstwa z władzami lokalnymi oraz instytucjami kształcenia wyższego i zawodowego przyjmowały niezbędne środki umożliwiające studentom-rodzicom korzystanie z mieszkań dostosowanych do ich potrzeb, jak również z odpowiednich i wystarczających usług w zakresie opieki nad dziećmi podlegających tym samym warunkom dostępności, co w przypadku rodziców pracujących; wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystania możliwości oferowanych w tej dziedzinie przez fundusze wspólnotowe, w szczególności zaś EFS;
12. wyraża zadowolenie z wniosków Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Barcelonie w dniach 15-16 marca 2002 r., zgodnie z którymi wyrażnie zachęca się państwa członkowskie do utworzenia do roku 2010 struktur opieki nad dziećmi dla przynajmniej 90 % dzieci od trzeciego roku życia do wieku rozpoczęcia obowiązkowej nauki oraz dla przynajmniej 33 % dzieci w wieku poniżej trzech lat; wyraża ubolewanie z powodu niezadowalającej jeszcze realizacji tej wskazówki przez państwa członkowskie;
13. zachęca instytucje kształcenia wyższego i zawodowego do wprowadzenia usług w zakresie opieki nad dziećmi w ramach ich infrastruktury i wzywa państwa członkowskie do wspierania tego typu inicjatyw; ponadto podkreśla znaczenie starszych członków rodziny (dziadków) i ich ogromnej roli w procesie wychowania dzieci i pomocy młodym rodzicom, którzy uczą się lub pracują;
14. zobowiązuje państwa członkowskie do czuwania, aby ogół studentów posiadających dzieci miał dostęp do dobrej jakości przedszkoli lokalnych/publicznych po przystępnej cenie;
15. zobowiązuje państwa członkowskie do czuwania, aby ogół studentów posiadających starsze dzieci miał dostęp do dobrej jakości świetlic po przystępnej cenie;
16. zobowiązuje państwa członkowskie do zdjęcia z młodych ludzi, a zwłaszcza z młodych kobiet, spoczywającego głównie na nich obowiązku opieki nad osobami zależnymi, w celu umożliwienia im kontynuowania studiów;
17. wzywa państwa członkowskie, by wraz z instytucjami kształcenia wyższego i zawodowego proponowały bardziej elastyczną organizację studiów, na przykład poprzez zwiększenie możliwości kształcenia na odległość oraz studiowania w niepełnym wymiarze godzin oraz poprzez umożliwienie większej liczbie dorosłych kontynuowania kształcenia jako części uczenia się przez całe życie;
18. zachęca państwa członkowskie i instytucje kształcenia wyższego i zawodowego do zwiększonego wykorzystania elastycznych technik kształcenia stworzonych przez nowe technologie i udostępnienia ich wszystkim młodym ludziom w trakcie nauki, w szczególności zaś osobom mającym zobowiązania rodzinne oraz osobom niepełnosprawnym;
19. wzywa państwa członkowskie i instytucje kształcenia wyższego i zawodowego do zagwarantowania równego traktowania i niedyskryminacji w dostępie, kontynuowaniu i powrocie na studia studentek w ciąży i matek małych dzieci, i do szczególnego uwzględniania ich potrzeb;
20. wzywa instytucje kształcenia wyższego i zawodowego do uwrażliwienia kadry kształcącej i pozostałych pracowników na specyficzne potrzeby studentów i studentek sprawujących opiekę nad innymi osobami, a w razie konieczności do wprowadzenia usług w zakresie pomocy i doradztwa w celu umożliwienia im rozpoczęcia, kontynuacji lub podjęcia na nowo kształcenia wyższego lub zawodowego;
21. wzywa instytucje kształcenia wyższego i zawodowego do uwzględnienia sytuacji finansowej młodych mężczyzn i kobiet mających zobowiązania rodzinne przy obliczaniu wysokości czesnego i zachęca je do udzielania im stosownej pomocy;
22. zachęca państwa członkowskie do ustanowienia krajowych systemów „certyfikacji” umożliwiających rozpoznawanie instytucji kształcenia wyższego lub zawodowego oferujących możliwości godzenia życia studenckiego i rodzinnego w celu ułatwiania osobom posiadającym zobowiązania rodzinne kontynuacji lub powrotu na studia i zachęcania ich do tego;

Wtorek, 19 czerwca 2007 r.

23. zachęca pracodawców, aby w ramach odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw i w celu sprzyjania zatrudnianiu młodych osób z dyplomami przyznawali stypendia, z których mogliby(-łyby) korzystać także studenci (-tki) posiadający zobowiązania rodzinne;

24. wzywa państwa członkowskie i partnerów społecznych do zachęcania i ułatwiania kształcenia ustawicznego, przewidując między innymi możliwości urlopu wychowawczego, urlopu macierzyńskiego lub urlopu z przyczyn osobistych przeznaczonego na kuratelę i opiekę nad starszymi osobami zależnymi lub osobami niepełnosprawnymi, jak również większej elastyczności warunków pracy, przede wszystkim poprzez wykorzystanie nowych technologii; ponadto wzywa państwa członkowskie do wliczania okresu urlopu macierzyńskiego i wychowawczego w trakcie studiów do ogólnego czasu pracy kobiet i mężczyzn oraz okresu rozliczeniowego przy ustalaniu ich wynagrodzenia emerytalnego, aby w pełni osiągnąć cel rzeczowywistej równości płci;

25. wzywa państwa członkowskie do zniesienia ograniczeń dotyczących dodatkowej działalności zarobkowej osób uczących się lub przebywających na urloпах wychowawczych w kwotach mieszczących się w limitach ustalonych przez państwa członkowskie, bez pozbawiania ich prawa do zasiłku rodzinnego, co pozwoliłoby im na zachowanie kontaktu z pracodawcą poprzez wykonywanie prac zleconych w domu, a w konsekwencji ułatwiło powrót po urlopie wychowawczym na rynek pracy;

26. zwraca uwagę na fakt, że większość osób sprawujących opiekę nad osobami zależnymi to młode kobiety, co powoduje dyskryminację kobiet na szczeblu edukacyjnym i zawodowym; podkreśla, że zwiększenie odpowiedzialności mężczyzn w zakresie prac domowych i opieki nad dziećmi oraz innymi osobami zależnymi stanowi zasadniczy element umożliwiający większej liczbie młodych kobiet godzenie roli matki i odbywania studiów; wzywa zatem państwa członkowskie do uznania wartości życia rodzinnego i wspierania roli ojców, jak również większego podziału obowiązków związanych z życiem rodzinnym, w tym także w okresie studiów i po zakończeniu cyklu nauki, jako istotnego kroku w celu osiągnięcia równości szans mężczyzn i kobiet;

27. wzywa państwa członkowskie do opracowania takiego wsparcia finansowego dla rodzin z dziećmi, który propagowałby udział mężczyzn w wychowaniu dzieci;

28. zaleca Radzie, Komisji i państwom członkowskim, by w ramach otwartej metody koordynacji i spotkań ministrów edukacji i spraw socjalnych dokonywały wymiany najlepszych praktyk w dziedzinie wspierania studentów i studentek mających zobowiązania rodzinne, jak również uwzględniały nowatorskie przepisy w tym zakresie wprowadzane w życie w niektórych państwach członkowskich;

29. zaleca państwom członkowskim stosowanie ułatwień w zakresie przyznawania pomocy socjalnej lub obejmowania nią także studentów wychowujących dzieci, którzy pochodzą z innych państw członkowskich UE;

30. zaleca odpowiednio Komisji i państwom członkowskim, by przy opracowywaniu i realizacji programów wspólnotowych i krajowych w dziedzinie edukacji uwzględniały szczególną sytuację studentów i studentek mających zobowiązania rodzinne i zwraca uwagę na znaczenie włączenia do tych programów działań przekrojowych sprzyjających pogodzeniu życia studenckiego i rodzinnego; wzywa system edukacji do elastyczności umożliwiającej matkom po urloпах macierzyńskich kontynuowanie i podjęcie studiów na tym samym poziomie, na którym znajdowały się poprzednio;

31. wzywa państwa członkowskie do dokonania oceny, w zależności od sytuacji krajowej, czy reforma systemu edukacji sprzyjająca elastyczności i lepszemu zarządzaniu czasem studiów przyspieszy w rezultacie proces rozpoczynania życia zawodowego przez młodych ludzi, jak również realizację ich celów rodzinnych;

Wtorek, 19 czerwca 2007 r.

32. zachęca EUROSTAT i państwa członkowskie do dostosowania istniejących wskaźników w celu zebrania danych umożliwiających określenie, na szczeblu krajowym i unijnym, liczby studentów i studentek posiadających zobowiązania rodzinne, ich warunków życia oraz stopnia, w jakim zobowiązania rodzinne stanowią czynnik powodujący porzucanie studiów, zwłaszcza przez młode kobiety;
 33. przypomina, że motywacja młodych kobiet do godzenia studiów z macierzyństwem może być również osłabiona obawą, że w przyszłości będą one przedmiotem dyskryminacji w życiu zawodowym; zobowiązuje zatem państwa członkowskie do walki z dyskryminacją stosowaną przez pracodawców wobec matek zarówno w momencie zatrudniania, jak i przyznawania awansów;
 34. zachęca środowiska naukowe i uniwersyteckie do podjęcia odpowiednich środków mających na celu zagwarantowanie mężczyznom i kobietom posiadającym obowiązki rodzinne równego dostępu do karier naukowych i/lub badawczych, zachęcając ich w ten sposób do wybierania i kontynuowania tego typu karier oraz zatrzymując ich w środowiskach naukowych;
 35. zachęca państwa członkowskie do kontynuowania wysiłków zmierzających do rozwijania i upowszechniania szkolenia zawodowego przeznaczonego dla osób posiadających obowiązki rodzinne i wywodzących się z grup pozostawionych na marginesie lub mniejszościowych, co pozwoli im uniknąć długoterminowego bezrobocia i zagwarantuje równy dostęp do rynku pracy;
 36. sugeruje, aby państwa członkowskie uwzględniły, w oparciu o cechy systemów ochrony zdrowia działających w ich krajach, znaczenie dostępu do usług ochrony zdrowia dla studentów, którzy spodziewają się dzieci lub je posiadają, a także aby stworzyły niezbędną infrastrukturę w bliskiej współpracy z uniwersytetami;
 37. jest zdania, że zasada wspólnej odpowiedzialności rodzicielskiej może również odnosić się do młodych kobiet i mężczyzn żyjących ze sobą na zasadach innych, niż oficjalne małżeństwo oraz specyficznych dla każdego kraju;
 38. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.
-